Redacția și administrația : str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV — Nr. 397 (5831) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 16 decembrie 1968

TELEFERIC ÎN BUCEGI

Eram copil cînd Sinaia vuia de un zvon întreținut mereu proaspăt tocmai de trecerea timpului care nu-i lăsa, poate, răgaz să se împlinească : se va construi un teleferic ! Azi nu mai știu dacă am și văzut cîndva schițele prefigurînd acea cale aeriană destinată turiștilor, ori dacă am desenat-o eu însumi, trasînd cu grafitul imaginației firele suple de pe coala atît de albă a speranțelor menite să nu devină niciodată realități, dar știu foarte sigur că locul ales pentru „decolare" fusese situat în punctul cel mai coborît al orașului, la gară. De acolo, un tranzit ținînd de fabulos avea să-i strămute pe călători de pe șinele ferme de oțel, așternute pămîntului, pe traseul suspendat, făcînd din drumul orizontal al pietonului unul original, pe verticală, țintind piscurile Bucegilor. Trecînd în ritmul anilor prin gara-aeroport, priveam spre munți și reconstituiam traseele promise „celei de a doua capitale a țării", dar pe care doar imaginația le înfăptuise.

Azi, iată-mă însă instalat într-un teleferic adevărat, plutind sub tremurul ușor al cablului întins între cele două roți uriașe, deasupra decorurilor dragi ale copilăriei.

Cînd a fost făcut ? Am auzit că de anul trecut. Se poate. Dar dacă pînă acum nu i-am parcurs încă cele două sensuri unice, proprii oricărui teleferic, dați-mi voie să mă minunez, fie și cu întîrziere, și mai pe larg decît au făcut-o știrile publicate, desigur, la timpul respectiv.

Simt că am acest drept, ca toți drumeții, de altfel, îndrăgostiți de munte, și care i-au bătătorit vara și iarna cărările șerpuite, scurtăturile repezi, în sus și în jos, sub povara sacilor încărcați cu merinde și echipament, îndurînd singerarea rosăturilor ulcerate sub gheață de fiecare nou pas.

Deci, iată-mă instalat în telefericul Bucegilor : „Nu cu plecarea din gară, dar oricum real, pornind de la Cota 1400 și suind spre cea de la 2000". Copilăria trecută este prezentă nu doar ca amintire, ci aevea, întruchipată în persoana fostului schior sinăian Marin Niculescu, acum șeful stației.

Urc spre Vîrful cu Dor și mă mir cît de repede se acomodează omul cu unele realități, ca telefericul, de pildă, din Bucegi. Mă mir și mă revolt, totodată, că nu mai vorbește nimeni despre el, pentru că a intrat în obișnuință și, o dată cu asta, s-au dat uitării urcușurile obositoare, coborîșurile riscate, momentele deznădejdilor, aspirațiilor neîmplinite și cîte și mai cîte altele...

Cobor în același scaun viu colorat cu care am suit, sub protecția călduroasă a păturii, și Valea Prahovei mi se înfățișează cu o claritate extinsă pînă departe, la Piatra Mare, Postăvarul și chiar la contururile îndepărtatului Ciucaș. Cabana Vîrful cu Dor se zărește în dreapta, jos, și pentru prima oară nu aspir spre ea ca spre un Eden, ci o domin. Dar, cel mai impresionant spectacol îl constituie oamenii care urcă, încrucișîndu-mi calea. Pe noul traseu suie acum, ca pe un fir de viață, o lume întreagă, generații diverse, de la copii la vîrstnici. Și băieți și fete, și mame și bunici, și slabi și grași, și sănătoși și mai fi-

Emanuel VALERIU

Sinaia, 15 decembrie 1968

(Continuare în pag. a 2-a)

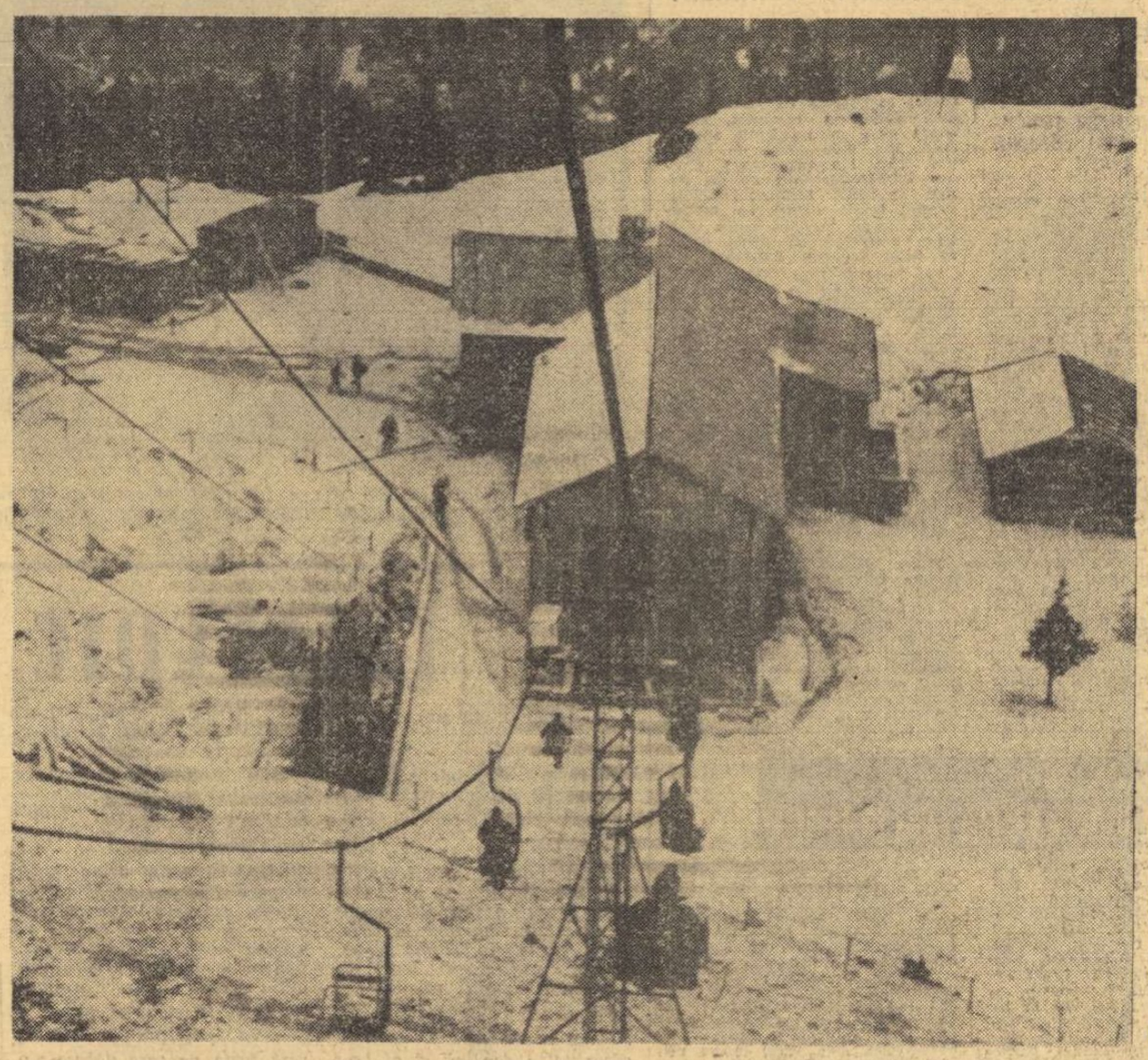

COMUTATORUL

Pe fotbalistul de elită ar trebui să-l recunoști în fiecare moment, în orice alternativă. După cum se antrenează și după cum își alcătuiește viața de fiecare zi. După cum se poartă și se autoconduce. **Ceea ce face** și **cum face** sînt expresii de recomandare. Cît se antrenează și în ce mod ; cît și ce anume mănîncă ; cît și ce anume bea ; cum se relaxează ; cîte ore doarme ; cum se cultivă ; cum își petrece concediul. După opțiunea sa în toate aceste circumstanțe și în multe altele, putem deduce care este viziunea tînărului despre viață și despre fotbal, ce loc acordă sportului printre celelalte probleme ale existenței sale, dacă și-a educat simțul realității și al perspectivei si, în sfîrșit, dacă are discernămînt, forță interioară, dacă se autodirijează, sau este tributar în întregime influențelor (favorabile sau nu) din afară. Dovedește o înțelegere superioară, rezultată din educație și din impulsul interesului propriu (bineînțeles nu în opoziție cu cel colectiv), sau trebuie strunit la tot pasul de către colectivitatea în care s-a integrat ? Deci, cele două surse de reglare care hotărăsc calea oricărui membru al societății, forța conștiinței sale și forța opiniei celor din jur, sînt interdependente și realizează un echilibru superior în cazul fotbaliștilor de performanță.

Cei ce urmăresc zi de zi conduita și reacțiile jucătorilor de fotbal (în timpul antrenamentelor și al tuturor celorlalte manifestări), observă constant (excepțiile nu infirmă, ci dimpotrivă), linia lor sinuoasă, datorită înfruntării dintre cele două forțe amintite, ajunse, după cum vom vedea, antagoniste. Se constată că la ultimele generații de fotbaliști pasiunea, sobrietatea, elanul, puterea de muncă și de renuntare, îndîrjirea, sinceritatea (toate în legătură cu hotărîrea lor de a realiza performanțe sportive) s-au atrofiat foarte mult, în conștiința celor mai mulți dintre ei nu mai dau impulsuri și nu le mai decid acțiunile. Parcă s-a întors un comutator care le-a anulat încetul cu încetul.

Au rămas numai influențele exterioare, sfaturile și sancțiunile (realizate uneori într-o manieră de un didacticism lamentabil). Dar ele n-au fost în stare (și nici nu pot fi) să aprindă sentimentul responsabilității, fiindcă nu rimează cu nimic din forul interior al fotbalistului. Fără contopirea voinței și luciditătii individului cu voința și luciditatea antrenorului și responsabililor din cluburi, fără întîlnirea lor pe același meridian al acceptărilor conștiente, tot ce se întreprinde din afară devine van și amăgire.

Și acum două fapte în replică. Într-o după-amiază, la un antrenament al lui Dinamo București. Venise și Nelu Nunweiller de la Istanbul, pentru niște examene. A efectuat un antrenament de două ori mai dur decît ceilalți, deși nimeni nu-l șfichiuia cu sfîrcul comenzilor stimulatorii.

Valentin Stănescu ne spunea în anii trecuți că Puiu Ionescu se îngrășa în fiecare vacanță și era refractar ulterior, cînd i se impunea un regim alimentar. În vara aceasta, deși nu mai era jucătorul Rapidului, s-a antrenat o perioadă cu fosta sa echipă la Predeal. Acum, nu-l mai supraveghea nimeni, nu-l mai îndemna nimeni, era doar sub propria sa autoritate. Și Puiu Ionescu mînca puțin și alerga mult, cum nu mai făcuse niciodată pînă acum.

Comutatorul nu e, deci, înțepenit. Comutatorul se poate întoarce brusc pe faza cea mare a responsabilității, dacă fotbalistul cunoaște precis drepturile și obligațiile sale.

Romulus BALABAN

TAKETA TRIUMFAL LA JUDO

Universitatea București a cucerit „Cupa Federației"

Aseară au luat sfîrșit (în limba japoneză taketa = sfîrșit) întrecerile primei ediții a **„Cupei Federației"** la judo. În sala Floreasca din Capitală, la ora 16, ora primului gong, toate locurile erau ocupate. Miile de spectatori au asistat la un recital judokan susținut de cele mai bune formații din țară, calificate după turneul eliminatoriu de sîmbătă. Ultimele întreceri ale acestei premiere republicane s-au încheiat cu un veritabil triumf al judoului, sport aproape anonim în țara noastră pînă în aceste zile, dar copleșit de aplauze sîmbătă și duminică.

De-oshi-barai (măturarea piciorului avansat), sutemi-waza (aruncări tehnice de sacrificiu), deosebit de spectaculoasele tomoe-nage (aruncări circulare cu piciorul sprijinit în abdomenul adversarului) au fost doar cîteva din numeroasele acțiuni și procedee de mare spectacol judokan. Spre deosebire de prima zi, duminică majoritatea partidelor s-au terminat cu rezultate foarte strînse sau la egalitate, apelîndu-se la departajări specifice și chiar la trageri la sorți.

Trofeul i-a revenit echipei **Universitatea București** (antrenori Fr. Nour și N. Popovici), care a dispus de Politehnica Brașov cu 9—3 (în sferturi de finală), de Politehnica București cu 8—4 (în semifinală) și de Politehnica Timișoara cu 7—5 (în finală). Meritorie este și performanța formației timișorene, clasată înaintea garniturilor bucureștene Rapid (locul III) și Politehnica (IV).

Iată celelalte rezultate tehnice : Politehnica București — C.S. Mediaș 6—6 (calificarea a fost decisă de numărul mai mic al avertismentelor primite), Rapid București — Agronomia București 7—5, Politehnica Timișoara — Olimpia București 6—6 (calificare prin număr superior de ipponi), Politehnica Timișoara — Rapid București 6—6 (calificare prin tragere la sorți), Rapid București — Politehnica București 7—5.

Mai trebuie menționat și succesul de care s-a bucurat demonstrația fetelor judoka.

Costin CHIRIAC

ÎN SPRIJINUL UNEI CRITICI MAI EFICIENTE

Cornel PACOSTE
președintele F.R. Șah

În cursul lunii noiembrie, ziarul „SPORTUL" a publicat două editoriale în care au fost abordate unele probleme fundamentale ale dezvoltării în perspectivă a șahului nostru de masă și de performanță.

Dînd glas dorinței legitime a miilor de iubitori ai acestui joc, folosim prilejul pentru ca în numele lor și al Federației române de șah să adresăm, în primul rînd, mulțumirile noastre cele mai vii redacției ziarului „Sportul", care a rezervat spațiul cuvenit celor două articole, luînd apărarea celor mai stringente interese ale șahului românesc. În al doilea rînd, ne vom exprima părerea și asupra conținutului criticii adresate, în ultimul articol, unor maeștri de șah și biroului federal precizînd, cu acest prilej cîteva aspecte, de fapt strict necesare.

Nu constituie nici un secret faptul că, pînă-n prezent, cu toate stăruințele depuse în contextul general al mișcării noastre de educație fizică și sport, noi n-am reușit să asigurăm șahului o bază TEHNICO-MATERIALĂ fie ea cît de modestă, în nici unul din orașele importante ale țării, cu vechi tradiții, inclusiv în Capitală, unde sînt concentrate forțe de prim rang ale șahului nostru masculin și feminin. A sosit acum momentul-limită pentru ca, în sfîrșit, această problemă-cheie să fie rezolvată. Soluționarea ei urgentă se impune cu atît mai mult cu cît de ea se leagă nemijlocit și o serie de alte probleme vitale, cum ar fi răspîndirea șahului în școli și instituții de învățămînt superior, formarea și promovarea cadrelor de specialitate la nivelul secțiilor de șah și al federației, crearea unui sistem informațional șahist național și conectarea lui la sistemul general al in-

(Continuare în pag. a 2-a)

AZI PRIMELE JOCURI ALE TURNEULUI INTERNAȚIONAL DE HANDBAL FEMININ DE LA MOSCOVA

Astăzi începe la Moscova un mare turneu internațional de handbal feminin, la care participă selecționatele naționale ale Ungariei, R. D. Germane, României, Poloniei, Bulgariei și Uniunii Sovietice. Echipa română, care a părăsit Capitala în cursul zilei de ieri, va întîlni în prima etapă a turneului reprezentativa Uniunii Sovietice.

CURÎND ÎN sportul
CURÎND ÎN sportul
CURÎND ÎN sportul
CURÎND ÎN sportul

ATLETISM LA −2 GRADE !

Înfruntînd gerul, mărșăluitorii bucureșteni și-au luat ieri dimineață adio de la sezonul competițional 1968. În imaginea surprinsă de corespondentul nostru Nicolae D. Nicolae, dinamovistul N. Maxim conduce plutonul în cursa seniorilor din cadrul „Cupei Gloria".

(Amănunte în pag. a II-a)

SPORT ȘI MAFIA

radiografia unei lumi de corupție, mistificări, intimidări și excrocherii care au infestat cele mai populare sporturi din S.U.A. : boxul, baschetul și cursele de cai

Un serial captivant scris de ziaristul italian L. ARTIOLI

în SPORTUL — curînd în SPORTUL — curînd în SPORTUL

În „C.C.E." la baschet feminin

POLITEHNICA BUCUREȘTI ÎNVINGĂTOARE LA MADRID CU 70-45 (34-19)

Jucînd la Madrid cu campioana Spaniei, C.R.E.F., Politehnica București a obținut o victorie categorică. Echipa română a evoluat bine și acest succes în deplasare îi asigură calificarea pentru faza următoare a „C.C.E." la baschet feminin. Punctele victoriei au fost realizate de : Gabriele Ciocan 15, Ecaterina Vogel 13, Sanda Dumitrescu-Georgescu, Bogdana Diaconescu și Ileana Ghiță cîte 12, Cornelia Tafian 6. De la C.R.E.F. cele mai bune au fost : Villost 12, Nava 10, Senante 7.

Reuniunea de ieri a fost inaugurată de întîlnirea dintre Al. Filip (C. S. Mediaș) și V. Florescu (Politehnica București). Filip, în vîrstă de 16 ani, și-a adjudecat victoria după cel mai frumos meci al zilei. Iată-l finalizînd o acțiune.

Foto : V. BAGEAC

BENVENUTI A RĂMAS CAMPION!

ROMA, 15. — Pe ringul amenajat într-un cinematograf din San Remo, în prezența a 2.500 spectatori, campionul mondial de box la categoria mijlocie, italianul Nino Benvenuti, și-a păstrat centura dispunînd la puncte de challengerul său, americanul Don Fullmer. Decizia a fost dată în unanimitate, la capătul celor 15 reprize, în care Benvenuti o dominat copios, fiind pus în dificultate doar o singură dată — în repriza a 7-a — cînd după o contră a lui Fullmer, a fost numărat în picioare pînă la 8.